

2010

č. 3

Přítel je

ten, kdo ti
nevyčítá
každou
chybičku

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 7. dubna od 17:15, tentokrát nás zve Zbyněk, Saveljevova 20, Praha 4
Tak přijďte a nezapomínejte se v tu dobu nedůležitěma blbostma, jako je rodina, práce,
milénky, rauty, operou, apod.

Pokud nevládníte mapu Prahy, tak případné informace, jak se na schůzku dostanete, podá
Zbyněk

Zbyněk Prousek, Saveljevova 20, 14700 Praha 4 Telefony: 603573814 244464559

Zápis

Sešlost: **Bob. Ivo, Kačka, Chingo, Loulín, Zub, Petr, Yško, Přemík, Jakub, Pacík, Kost'a.**

Omluveni: **Pulec** je v lázních, **Zbyněk** je na horách, **Cancidlo** večer „něco“ má, **Bobánek** stále rehabilituje po endoprotéze, **Švígo** se zdárně zotavuje ze zlomeniny ruky a **Kost'a** vyřídil jeho srdečné pozdravy všem. **Bob** vyřídil že moc pozdravuje **Smeták** a všechny pozdravuje **Vorlíček** (o tom dále v listu).

Scházeli jsme se postupně, od půl šesté do osmi a tak leckdo o některé debaty a vtipy přišel.

Začali jsme u baru debatou o redukční dietě po vánocích a pak jsme se přesunuli ke stolu, abychom jedli housky a utopence, které přinesl **Chingo**, pili Metaxu, kterou přinesl **Bob** a dobrý Portugal od baru a Chilské víno, které přinesl **Petr**, a možná, že ještě někdo.

Dozvěděli jsme se, že si **Bobánek** ve špitále dělá pořadník jak ho kdo navštěvuje a že v něm vede **Pegas**. Ten nám sdělil, že, když se **Bobánek** zvedal ze záchodu, tak upadl a tu endoprotézu si vykloubil, takže ho vezli v noci Na František, aby mu to zase nahodili zpátky. Průběh léčby tedy zcela odpovídá Bobánkovu naturelu. **Kačka** si neustále hrál se svým novým I-Padem, furt fotil a nehrával naše žvanění, ale pustit nám to pak nedovedl. **Loulín** přinesl ukázat velké zvětšeniny svých diáků z Afriky. Obdivovali jsme hlavně tu techniku s jakou lze udělat tak perfektní fotky ze starého kinofilmu.

Informoval jsem o tom, jak jsem mluvil telefonem s **Vorlíčkem**, který je přes svůj těžký hendikep plný optimismu a zájmu o oddíl. Poslal jsem mu svázaný první ročník Prvostřednickového Plaváčka a tak se postupně podrobně dozví o našich současných aktivitách a zavzpomíná si u nostalgických fotek na naše společné zážitky. Příště mu pošlu další dva ročníky. Řekl mi, jak mu pomáhá náš oddílový pokřik překonávat své nesnáze a dokonce navrhuje, abychom udělali někde nějaké bezbariérové památeční oddílové místo, kam by se dostal na svém vozíku aby načerpal další síly. Nedovedu si představit, co by to mělo být. Ostatní projevíli o Vorlíčka velký zájem a tak tady je na něj kontakt:

Vorlíček: Petr Vorlický, Jablonecká 414/54, Praha 9, telefon: 420-286881185

Na záznamník telefonu mu nic neříkejte, protože to prý nebere. Tak ho musíte k telefonu dostat přímo. A někdy se domluvíme a ti z nás, kteří s Vorlíčkem v oddíle byli, tak si u něj uděláme krátkou schůzku.

Podle fotek, které tentokrát udělal Kačka to nevypadá na moc veselou schůzku:

Spící zleva: Bob, Zub, Ivo

Spící a tupě zírající zleva: Petr, Pacík, Jakub

Zvídavě hledící Přemík a udivený Chingo.

Příspěvky do Plaváčka

Dieta

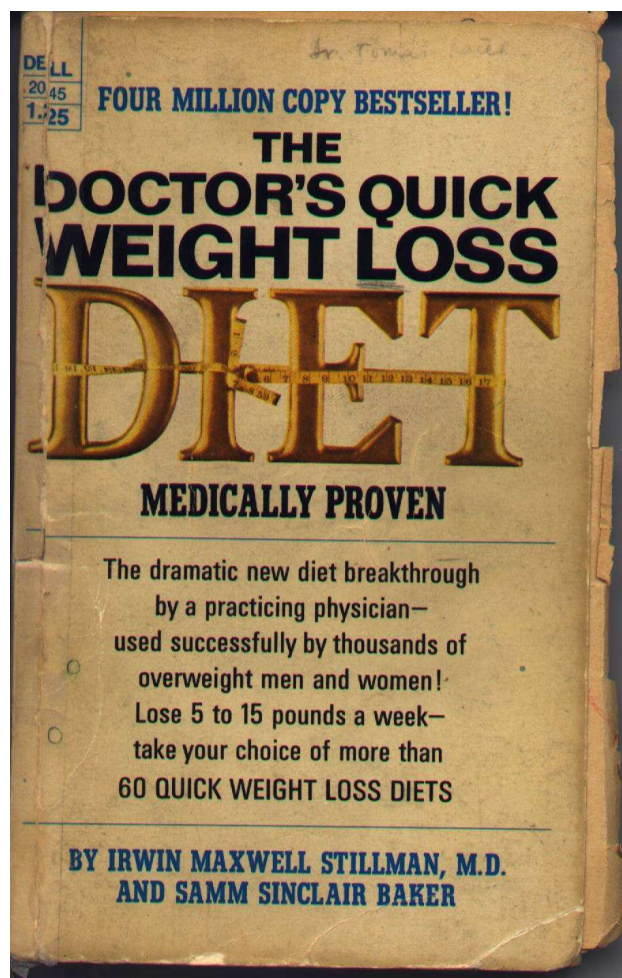
Moje úvodní vyznání na této schůzce o mém boji s povánoční nadváhou řadu z vás zaujalo. A já si po schůzce uvědomil, že většina z nás by pár kil (5 až 20) potřebovala shodit, abychom mohli zase jet Ploučnici. Vlastně skoro každý z nás neustále nosíme na sobě zbytečný bágl těžký 5 až 20 kilo. To nemůžou ani naše kolena, ani naše srdce a plíce moc dlouho vydržet. A protože bych chtěl, abychom se scházeli co nejdéle, tak vám teď vylíčím mou dietní anabázi, která začala v roce 1972.

Byli jsme tehdy na New Yorkské universitě v Buffalu. Denně jsem v poledne sežral dvě obrovské submariny (tak tam říkali půlmetrovým obloženým bagetám s kterými se naše bagety vůbec nemohou srovnávat – byly prostě úžasné). Odpoledne po práci jsme k někomu jeli a tam jsem vypil čtyři Gin'n Toniky nebo Martini koktejly a sežral večeři nakupenou na obrovském talíři. A když jsme přišli domů, tak jsme se dívali na televizi a jedli banana-split sestávající ze dvou banánů, 6 kopců smetanové zmrzliny, čokolády, šlehačky a vaječného koňaku.

Po čase jsem poslal fotku mojí mamince jak sedím v zahradním lehátku v apartním golfovém kloboučku, a ta, která celý můj život měla starost, abych dobře jedl, mi napsalo co to bylo na té fotce za tlustou ženskou. Měl jsem 105 kilo a poprsí trojky.

Jednou jsem četl v novinách, že v Buffalu bude hrát hlavní roli v nějaké hře George Voskovec. Protože jsme se dobře znali s Janem Werichem, tak jsem mu napsal, jestli si myslí, že bych mohl Voskovce kontaktovat. A Jan mi odpověděl abych za Jiřím zašel a řekl mu že ho pozdravuje Ferda Kokos z Prahy a abych ho pozval na věču. Tak se také stalo. Jak jsem Voskovcovi tohle řekl, rozzářil se a byl opravdu velmi rád, když jsme ho už na odpoledne k nám pozvali. Jinak by se totiž nudil v hotelu. Eva připravila spoustu jídla. A když pak Voskovec jedl, tak nám bylo nápadné, že vůbec nejedl ani zeleninu ani přílohy a jedl jenom maso. Bylo to tak nápadné, že jsem se ho na to zeptal a on mi řekl, že drží Stillmanovu dietu, kterou tehdy prý držel celý Hollywood. Pak jsem viděl doktora Stillmana na několika Late-Night Shows, kde o dietě mluvil – byl tehdy velmi populární. Tak jsem tu dietu zkusil a za dva měsíce jsem shodil 17 kilo a už nikdy jsem je nenabral zpátky. A od té doby radami Dr. Stillmana řídím. Také jsem si jeho knížku o té dietě koupil. Musím říci, že hlavní výhodou této diety je, že nevyžaduje žádné prášky, že může člověk jíst kolik chce a že váhu ztrácí velmi rychle tím, že odbourává tuky v galuskách a proto je ztráta váhy trvalá. Celý mechanismus metabolického fungování a lékařské zdůvodnění je pěkně v té knížce, která se stala mou druhou biblí (nečtu jí, ale věřím v ní), popsáno. A protože vás teď nechci zatěžovat dlouhým čtením, tak tu dietu a její fungování vám popíšu zase až v příštím čísle.

Máte se tedy na co těšit.

Vtipy

Dvě přítelkyně:

„Představ si, že jsem poslala starýho pro brambory a ono ho přejelo auto.“

„Ješíšmarja, to je hrozný a co budeš děla?“

„No, asi uvařím rejži.“

Chlapeček pozoruje svou maminku v pokročilejším jiném stavu.

„Mami, proč máš tak velké břicho?“

„Víš, tam je tvůj bratříček.“

„A ty nemáš ráda děti?“

„???“

„Tak proč si ho sežrala?“

Bobánek telefonicky přidal tento vtip:

Malý chlapeček táhne za sebou na špagátu kousek železné traverzy a říká: „Tak pod' ty malá tlavelzo, pod'“.

Slyší ho kolemjdoucí paní a napomíná ho: „Takový velký chlapec a ještě šišlá. To se musíš odnaučit.“

Chlapeček se na ní podívá a opáčí: „Polib si prdel ty stará bréco“ a pak pokračuje „no tak pod' tlavelzo pojď“.

A **Cancidlo** poslal toto:

Pepíček se ve škole chlubí učitelce, že jeho sestra má žloutenku. Učitelka ho pošle domů, aby to děti nedostaly. Za týden ho potká a ptá se.

"Tak co, Pepíčku, jak se daří sestře?"

"Jó, to já nevím, paní učitelko. To víte, než sem dojde z Austrálie další dopis, tak to chvíli potrvá..."

Paní učitelka se ptá dětí ve škole, čím je tatínek, načež Pepíček odpovídá: "Můj tatínek je prostitut." Paní učitelka říká: "Jak jsi na to přišel Pepíčku?" "Prosím on když jde ráno do práce, tak říká - tak už jdu zase do toho bordelu a maminka říká - jo, jo, kdyby ty kurvy alespoň víc platily."

A jeden moderní:

A jeden návod

Nostalgické fotografie

Louln zakládá dívčí oddíl Pětky v Amazonii. (Tedy já, bych mu svoje vnučky nesvěřil)

Trochu erotiky nikdy neuškodí. Není nad pohled na jemnou dívčí nožku. Zlatý komunismus.

Žraloci, Lipno 1959: Cacidlo, Kačka, Mario, Foky, Čamča, Logaritmus, Florián

Batul, pověřený správce oddílové Skočky.

A takhle jsme v té době cestovali (1996). Ty tam byly cesty autostopem. Už jsme vlastnili vlastní vozy.

Listárna

Ahoj!

díky za Plavacka. Bylo to prima zase jednou byt *life* na Prvostrednicich. Takze se priste a dale permanentne omlouvam, az se ohlasim. Tradicni cervenec se spis konat nebude, budeme

mit v tu dobu v Braunau nase Peruance a potom jim budeme v patach pri jejich dalsim evropskem pobytu (cerven – rijen). Ale *nix ist fix* a tak se tesim na priste. Jen jeste opatrna otazka. Kdy se hraje v kvetnu ten softball? Kdybych prijel (??) tak bych mohl posilit nase muzstvo aktivni hrou se souperem. Nedrzel jsem palku v ruce tolik let (x), ze by si nikdo nedovolil ze vznikle umery odhadnout me stari [f(x)].
Jo? Tak jo! **Zdenek**